

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.
Josep Maria PIJUAN CANADELL
Concepció BARON MORA
Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Andorra la Vella, vint-i-cinc de juliol del dos mil divuit.

VIST en judici oral i públic pel Tribunal de Corts la Causa núm. 6000201-2016 seguida pel presumpte delicte menor de danys dolosos.

Acusat: M. R. R., nascut el 3 de juliol de 1994 a Andorra la Vella, fill d'Albert i de Maria de les Virtuts, de nacionalitat andorrana sense antecedents penals, en llibertat provisional en la present causa, defensat per la Llettrada Sra. Concepció CRIADO FERNÁNDEZ.

Part acusadora: el Ministeri Fiscal representat per la Sra. Nuria GARCIA VAL.

Magistrat ponent Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL.

RESULTANT PRIMER. SÓN FETS PROVATS I AIXÍ ES DECLARA: vers les 03:30 hores del dia 28 de febrer de 2015 l'acusat M. R. R., nascut el 3 de juliol de 1994, de nacionalitat andorrana i sense antecedents penals, va veure A. S. R. juntament amb la seva parella E. G. M.-essent aquesta darrera l'ex-parella de l'acusat-, sortir del local nocturn E. M. R. d'Escaldes-Engordany, decidint seguir-los fins al lloc en que A. S. R. tenia estacionat el vehicle de la seva propietat Volkswagen Golf matrícula andorrana XXXXXX, prop de dit local. Tot segut s'inicià una discussió entre l'acusat M. R. R. i A. S. R. fins que aquest va decidir marxar del lloc amb el seu vehicle.

No ha quedat provat que l'acusat, en el moment en què el vehicle propietat de A. S. R. inicià la marxa, colpegés la part posterior del vehicle, trencant el pilot posterior esquerre i fent malbé el para-cops, causant danys d'un import de 909,14 euros.

RESULTANT SEGON. El Ministeri Fiscal, en el seu escrit de qualificació provisional, considerarà els fets com a constitutius d'un delicte menor de danys dolosos, tipificat a l'article 224 del Codi Penal, del qual estimava responsable en concepte d'autor l'acusat M. R. R., amb al concurrència de la circumstància atenuant d'ésser menor de vint-i-un any en el moments dels fets, sol·licitant la pena d'un mes d'arrest nocturn condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, i a indemnitzar a A. S. R. en la quantitat de 350 euros, corresponent a l'import de la franquícia que va haver d'abonar a la seva companyia d'assegurances per la reparació dels danys al vehicle de la seva propietat.

En l'acte del judici oral el Ministeri Fiscal reitera i eleva a definitives les seves conclusions provisionals.

RESULTANT TERCER. La defensa de l'acusat, en el seu escrit de qualificació provisional, discrepà de l'exposició de fets i

tipificació efectuada pel Ministeri Fiscal, entenent que no ha quedat provada la comissió de cap il·lícit penal per part del seu defensat, qui sempre ha negat els fets i, d'altra banda, no hi ha prova de suficient entitat per acreditar la comissió dels delictes, per la qual cosa sol·licita l'absolució del seu defensat.

En l'acte del judici oral ratificà qualificació provisional, sol·licitant la lliure absolució del seu defensat.

CONSIDERANT PRIMER. D'acord amb el principi de la presumpció d'innocència, proclamat com un dels drets fonamentals de la persona en l'article 5 de la Declaració Universal dels Drets Humans, en l'article 6. 2 del Conveni Europeu per la Protecció dels Drets Humans i de les Llibertats Fonamentals, fet a Roma el 4 de novembre de 1.950, i en l'article 10.2 de la Constitució andorrana, tota declaració de culpabilitat ha d'estar fonamentada en una activitat probatòria de càrrec, vàlidament practicada, i de la que en resulti la realitat dels fets imputats a l'acusat i la participació d'aquest en els fets, avaluada d'acord amb el que disposa l'article 160 del Codi de Procediment Penal, que disposa que el Tribunal dictarà la sentència avaluant segons la seva consciència les proves practicades.

En el cas d'autes, vist el resultat de la prova practicada, principalment de la que ha estat practicada en l'acte del judici oral, que és la que el Tribunal pot avaluar més acuradament gràcies a la immediació pròpia del judici oral, el Tribunal no pot arribar al ple convenciment de la veracitat dels fets imputats a l'acusat M. R. R..

Al judici oral l'acusat M. R. R. negà haver donat cap cop al vehicle de A. S. R., reiterant el que ja havia declarat tant al Servei de Policia (foli 20) com a la Batllia (foli 88), versió de l'acusat que ha estat avalada al judici oral per les declaracions de dos testimonis, L. E. B. C. i J. R. R..

L. E. B. C. manifestà que no és cert que l'acusat donés un cop al vehicle, com ja havia manifestat al Servei de Policia (foli 26) i a la Batllia, havent afegit en ambdues declaracions que el vehicle de A. S. R. tenia el far posterior trencat, i que s'hi va fixar per quan li va sobtar que essent un vehicle nou el portés en aquell estat, i que no es fixà en altres desperfectes (foli 77).

J. R. R. al judici oral manifestà que no va veure cap cop de puny ni de peu al cotxe, com ja havia manifestat al Servei de Policia (foli 29) i a la Batllia (foli 83).

Dels testimonis que han comparegut al judici oral, l'únic que incrimina a l'acusat és E. G. M., doncs aquesta declarà que al marxar va sentit un cop i va veure que tenien el far del cotxe trencat, i que s'adonaren que el far estava trencat uns metres mes enllà, que cregué que va ser un cop de peu i que no va veure qui donava el cop, tot i que quan va sentir el cop es va girà i va veure a M. R. R., però que no el va veure donar el cop. Aquesta testimoni al Servei de Policia declarà que en M. R. R. va donar-li un cop molt fort al vehicle, que creia que va ser amb el puny tancat, que va ser un únic cop i del cop es va trencar el far posterior esquerre (foli 14)

Les versions d'uns i d'altra testimoni són contradictòries, i si bé és cert que tant L. E. B. C. com J. R. R. tenen reconegut que són amics de l'acusat, també és cert que la testimoni E. G. M., al moment dels fets, era la parella sentimental del perjudicat A. S. R., motiu pel qual el Tribunal no ha de donar major credibilitat als uns que a l'altra. I, a més a més, mentre que d'E. G. M. sempre ha mantingut que va sentir un sol cop, el propietari del vehicle, A. S. R., en les seves declaracions al Servei de Policia (foli 10) i a la Batllia sempre va manifestar que foren varis els cops. Concretament a la Batllia va manifestar que va veure com aquell, referint-se a l'acusat, propinava varis cops amb la mà i amb el peu a la part posterior del vehicle (foli 62).

En tot cas, la prova practicada en l'acte del judici oral no permet al Tribunal arribar a la plena convicció de que l'acusat

hagués colpejat el vehicle d' A. S. R. trencant el pilot posterior esquerre i fent malbé el para-cops, sense que les declaracions d'A. S. R. i d'A. B. M. a la Batllia puguin tenir valor de prova de càrrec per no haver-se practicat amb intervenció de l'advocat defensor de qui en aquell moment era encausat, l'ara acusat M. R. R..

En virtut de tot el que s'ha exposat, el Tribunal té el dubte raonable de la veracitat dels fets objecte d'acusació, dubte raonable que, en aplicació del principi de dret penal de *in dubio pro reo*, obliga a dictar sentència absolent a l'acusat.

CONSIDERANT SEGON. Atesa l'absolució de l'acusat, procedeix declarar d'ofici les despeses processals causades.

V I S T : les disposicions legals aplicables al present cas, el Tribunal de Corts,

D E C I D I M :

ABSOLDRE l'acusat M. R. R. del delictes menor de danys dolosos pel quin venia acusat pel Ministeri Fiscal, declarant d'ofici les despeses processals causades.

Contra aquesta resolució es pot interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal de Corts, en el termini de quinze dies següents a la seva notificació.

Així per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.